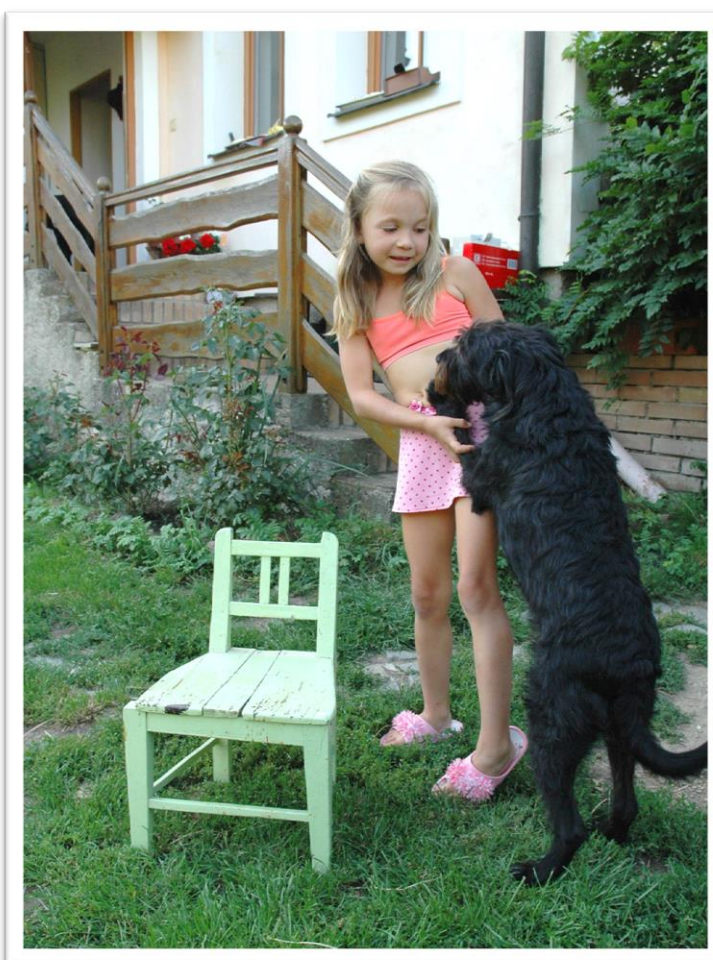

VZPOMÍNKA NA BOHOUŠKA

Každá vesnice má ve svých řadách postavičky, které jsou něčím zvláštní. Ať už dobrým nebo špatným nebo prostě se nějak odlišují. 17. července uplynulo 30 let, co rukou vlastní odešel z tohoto světa pan Bohumil Macoun, Bohoušek, jak jsme mu říkali. Mistr tesařský, skutečný mistr, který, ač ochrnutý na celou pravou půlku těla, uměl se sekýrkou, pilou a dlátem dělat skutečné zázraky. U jeho kolébky v lednu 1913 asi nestála sudička Štěstěny. Neuvěřitelný pracant s šikovnýma rukama, neuvěřitelný smolař v lásce. Celý život žil sám na Ličně v čp. 34 (bývalý úřad, dnes tu chalupaři Bednářovi); když byl mladší, tak kromě řemesla hospodařil, měl jednu kravku, nějaké ty louky a kus pole. Uměl docela obstojně vařit a dokonce dělal i „tenké placky“, jak říkával bramborovým plackám pečeným na tálech. Ale nemyslete si, že to byl nějaký zapadlý vlastenec. Bohoušek byl druhý, kdo si na Bačalkách koupil televizor, a dokonce první v této obci, kdo si pořídil barevný televizor značky Tesla Color. Jé, to bylo slávy. Celá rodina jsme museli jít k Bohouškovi se podívat na barevný večerníček. Pamatuji si, že před večerníčkem dávali Studio Jezerka a že obraz byl v podstatě jen fialový. Ale to jsme nesměli říct, protože by se na nás Bohoušek strašně rozzlobil. Občas jsme k němu pak se sousedy zašli na nějaký film: poprvé jsem u Bohouška viděla Bídničky s J. Gabinem nebo premiérově Zlaté úhoře. Ale ty jsme nedokoukali, protože byla bouřka a vypnuli proud. Bohoušek byl rád, že k němu chodíme a rozptýlíme jeho samotu. On zase občas zašel k nám popovídat a pravidelně v neděli navečer přišel k dědovi se nechat oholit. A při té příležitosti mu povyprávěl, o čem byla rozhlasová pohádka. „Ten Bohouš je jako malej kluk“, konstatoval vždycky náš děda. Pravidelně jezdil na LVT (Liberecké výstavní trhy), taky za svojí láskou na inzerát do Gottwaldova. I když už špatně chodil, přesto jezdil asistovat lidem při zhotovování krovů. Ne, nesmějte se. On byl něco jako pan Lorenc z filmu Na samotě u lesa. Lidi si pro něho opravdu jezdili, aby jim poradil, jak mají krov sestavit. Bez nějakého velkého měření Bohoušek řekl tady řízněte, tady taky, takhle to spasujte a střecha byla hotová. Pamatuji si, jak na dvoře sám sestavoval krov ke kapličky na zámku ve Starých Hradech. Pak ho

celý hotový vezli na traktoru usadit. Ve Starých Hradech působil společně se svým bratrem-kolářem Františkem. Jejich um je při rekonstrukci a záchraně Starých Hradů zapsán zlatým písmem v historii tohoto zámku. Přesto nikdy nenašel teplo rodinného krbu, po kterém tak toužil. Nakonec tíhu zdravotních a duševních problémů a zejména pobyt v domově důchodců ve Vlčím Poli neunesl. Nechal se na víkend přivést domů a sáhl si na život. Je to třicet let, co

jsme ho my, nejbližší sousedé, vyprovázeli až na kraj Lična. Přesto Bohouškovo jméno u nás doma často zaznívá. Máme tu od něho malou dětskou stoličku, kterou vyrobil pro moji mamku a tetu; pak jsem na ní sedávala já a dneska mi slouží jako schůdek, když nemůžu dosáhnout do skříně. Neřekneme jí jinak než „Bohouškova stolička“. A tak je Bohoušek i po těch desítkách let u nás stále na návštěvě.

Vzpomínala Pavla Kaprasová

Zastupitelé zasedali

12. června v pivnici u Bači, aby schválili výsledek hospodaření obce za rok 2016, auditorskou zprávu, několik prodejů pozemků ve vlastnictví obce, výsledek kontroly z ministerstva vnitra na dodržování zákona o svobodném přístupu k informacím a především, aby **vybrali dodavatele na opravu části místní komunikace na Malé Straně** v úseku od točny u Hurcikových až k Varhanům. Ze tří nabídek byla

vybrána nabídka firmy **Izotrade s.r.o.** z Vysokého Veselí. **Vysoutěžená nabídková cena činí vč. DPH Kč 483.896,-. Termín realizace do 30.11.2017.** Kromě opravy samotné komunikace (oprava povrchu, vybudování příčných prahů, změna sklonu) bude z části vybudována a z části opravena také k ní přiléhající dešťová kanalizace. Dalším bodem programu bylo projednání a schválení **zadávací dokumentace na opravu druhé části této komunikace**, tj. v úseku od Varhanových až k hasičské zbrojnici. Na tuto akci získala obec příslib dotace z ministerstva pro místní rozvoj v částce Kč 660.000,-. První podmínkou jejího získání je provedení výběrového řízení a uzavření smlouvy o dílo s vybraným dodavatelem. Proto obec nechala zpracovat technické zadání, slepý rozpočet a stanovila podmínky, které by měla splňovat smlouva o dílo. Tato schválená zadávací dokumentace byla zaslána třem firmám. Jejich nabídky budou posouzeny výběrovou komisí dne 25. července 2017 a následně bude smlouva

s vybraným dodavatelem schválena na příštím **zasedání zastupitelstva obce, které se koná v pondělí 31.července 2017 od 18.00 hodin v pivnici u Bači, na které zveme všechny občany i chalupáře.**

Z dalšího běžného provozu:

- ministerstvu vnitra se v naší obci evidentně líbí. Poctilo nás totiž další návštěvou, a to 20. července. Tentokrát se zaměřením na obsah obecních vyhlášek.
- obec získala dotaci na veřejně prospěšné pracovní místo v oblasti údržby veřejné zeleně pro paní Lenku Královou
- obec uzavřela dodatek ke smlouvě o spolupráci v oblasti správy vodovodu s firmou Ekolservis, kterým se spolupráce rozšiřuje o pravidelnou údržbu vodárny, vodojemu, odkalování hydrantů, údržbu přípojkových uzávěrů a údržbu sekčních šoupát.
 - stále vedeme „přestřelku“ z vodoprávním úřadem ohledně kolaudace strže pod pivnicí.
 - pánové z party HIC zase bojují s technikou na údržbu obce, ale díky jejich technickým zkušenostem a i díky ochotným občanům, všechny problémy hravě zvládáme. Vždyť když se rozhlédnete kolem sebe, je naše vesnička opravdu potěšením pro oko (což mi neustále potvrzují všichni, kdo se ocitnou v naší obci poprvé a žasnou, jak je tu hezké a upravené).

Za to patří dík i vám, místním a chalupářům, kteří svojí pílí pro nás všechny vytváříte krásný domov. Tak ať v něm ve zdraví prožijeme i letošní horké léto.

Ing. Pavlína Kaprasová, starostka

JAK SE NÁM TU ŽIJE

U nás v chalupě č.p. 3

Načínáme devátý rok života jako náplavy na Bačalkách. Mnohé se změnilo, nejen v naší rodině, ale též v obci, v zemi i ve světě. A od publikování článků v prvních číslech *Pramínku* „jak se u nás žije“ se jistě mnohé změnilo i u sousedů.

V rodině jsme přivítali novou vnučku Rozálku. Množství užívaných léků se také rozrostlo a koncem léta budeme mít svatbu vnuka.

Řečeno slovy básníka, život letí jak splašený kůň a zastavit ho nelze. Teda lze, ale to už bude jen tma.

Dům jsme kompletně zrekonstruovali, leccos zbourali a něco přistavěli. Na zahradě jsme porazili desítky stromů a větší počet vysadili nových. Splnil jsem si sen založením meruňkového sadu. Letos poprvé jsme sklídili zeleninu ze skleníku. Zatím co jsme byli zaneprázdnění úpravou domu, se i v obci stalo mnohé. Můžeme jezdit po nové silnici. Že je rovná, bez výmolů potvrdila i posední akce závodu dřevokolek. Závod byl dobře připraven a zorganizován, jen volba termínu byla ve znamení dětských dnů i v okolních obcích, a tak se nás sešlo méně, než se předpokládalo. V obci, kde žije cca 150 obyvatel, se uskutečnilo mnoho zdařilých akcí. Kloboukovky, farmářské trhy, setkání starousedlíků, nohejbalové turnaje, divadlo pod širým nebem, různé dílničky, kdy se děti leccos přiučí a dozví. V Libáni, ve staré cukrárně, stále prodávají výborné kakaové koule, v hospodě mívají držkovou polévku a náměstí má nový povrch s parkovacími pruhy. Na velké nákupy máme možnost jet do Mladé Boleslavi, Nymburka nebo do Jičína. Vzdálenost je téměř stejná, ale většinou volíme Jičín. Je tam klidněji, méně lidí a je to naše okresní město, město pohádek. Televize, rádio, noviny, vše podle pocitu být první za jakoukoliv cenu. Tak se lze a vymýšlí a čím větší hloupost tím více se novináři cítí být IN. A to je další neřest, čeština je bohatý a krásný jazyk, ale být „in“ znamená používat cizí slova. Chudák Jungman. V televizi je důležitější co má kdo na sobě a jak velký výstřih má hlasatelka než to, co čte.

Telefon a sociální sítě sice informují co se děje v Iráku, ale devastují myšlení mladých, kteří si posílají informace o tom, kterou nohou vstávají, co měli k jídlu ráno v poledne i večer. Co kde koho potkalo a když se sejdou v restauraci, jsou schopni si dopisovat i když sedí u jednoho stolu. Nedokážu posoudit, zda je to ten správný vývoj, ale moc tomu nefandím. Nevím, co vede uživatele „Fejsbúku“ sdělovat svým známým, že kočka snědla vše, co jsme jí dali do misky a strejda nepřijede, má průjem.

Ve světě se změnili vůdcové. V přímém přenosu vídáme války, bídu a zoufalost. Cestování se stalo noční můrou kvůli terorismu. Zažil jsem nevídané věci ve světě a do letadla jsem mohl se zavíracím nožem v kapse.

Kultura je často směsicí podivností a nevkusů. V divadlech se na jevišti kouří a v některých kusech jsou herci nazí. Co je ale důležité, že když v zahradě zvednu kámen, většinou se pod ním vyhřívá slepýš nebo ještěrka, znamení čisté přírody. Na půdě nám přezimují netopýři. Na podzim vídáme nálety chroustů-babek. Sice nám z polí dost často zaneše vítr poštíky, kterými ošetřují dnešní „zemědělci“ pole, a tak je skoro jedno, že stromky nestříkáme chemií. Ale je tu klid a hezky. Oslavil jsem zde sedmdesátiny a bodří sousedé, rodáci pan Velechovský a Navrátilovi mě obdarovali živým králíkem. Musel jsem pro něj postavit ubytovnu a připravit kosu. Vyčlenit kus zahrady na seno. Vzpomínám, že jako kluk jsem sám sobě sliboval, že králíky nikdy. Zatím, co kluci šli hrát fotbal, já musel na trávu a to byla děsná potupa. Také se stalo, že jsem začal pomáhat sousedovi se včelami. Že je to bohublá činnost jsem věděl dávno. Že med, vosk i propolis jsou zdravé produkty včelíček. Že život včel je velmi zajímavý se postupně dozvídám od souseda Navrátila.

V hospodě se snad již nekouří a tak nastal čas sehnat někoho na pravidelnou partičku mariáše.

Teď ještě pár roků vydržet a užít si klidu a zdravého vzduchu na Bačalkách.

Zelerovi Bačalky č.p. 3

A co u Vás ?

LÉTO S KNIHOU

Země udělala úklon k naší nejbližší hvězdě Slunci, aby se dotkla něžně Obratníku raka, a čas se ocitl na prahu léta. Představuji si útulné místočko v blahodárném stínu, pohodlně sedím s knihou v ruce a do uší mi zní hudba všudypřítomného ptactva. Ano, i takové léto je příjemné a prospěšné duši. Opavská spisovatelka Hana Marie Körnerová umí krásně povídat perem a vtáhnout čtenáře do děje tak, že ztratíme pojem o čase. Toto uvádí o sobě: Narodila jsem se 16.2.1954 v Litoměřicích. První kniha mi vyšla v roce 1992. Trvalé bydliště mám v Praze, ale už přes dvacet let žiji v Podkrkonoší. Mé knihy opakovaně vydává MOBA a KNIŽNÍ KLUB. Za 46 let jsem napsala jen 26 knih (Což není žádný velký úspěch.). Mám: manžela, děti, vnoučata, psy, kočky. A...životní optimismus.

Její prvotiny „Prosím vás, sestřičko“ a „Děkuji, sestřičko“, které napsala v období studia zdravotní školy, hltaly její spolužačky v rukopisném vydání pod lavicemi učebeň. Příběhy jsou o životní cestě mladé sestřičky a jejím vztahu s lékařem.

Knih „Heřmánkové údolí“ je příběh mladičké dívky v poválečné době v pohraničí a o vztazích mladých lidí v této době. Politické události ničí lidské vztahy a vnášejí strach do všech koutů naší republiky. Příběhy dalších knih již zasadila do jiných států.

Taková je i kniha Pán hor. Má 6 dílů a opravdu jsou tak poutavé, že se dají přečíst téměř jedním dechem. Je to sága jednoho francouzského rodu v rozsahu asi 300 let. Život na hradě francouzského venkova a jeho protiklady v Paříži a v Itálii.

Další příběhy jsou o cestování. Psala je o době, kdy o cestování do jiných světadílů si lidé mohli jen zdát. Zápletky založené na tehdejších vzdálenostech a nemožnosti komunikace by v době internetu a mobilních telefonů nikdy nevznikly. To jsou knihy „Nevěsta ze zámorí“ a „Minuta na rozloučenou“.

A teď tip na výlet pro všechny generace. Vyšla kniha „Lysá nad Labem – barokní perla Polabí“. Na žádost města ji zpracovali J. Kocourek a M. Podhorský. Podařilo se jim z dostupných materiálů vytvořit opravdu poutavou publikaci. Obsahuje hodně map a obrazových částí - zámecký park, barokní sochy, nádherná zákoutí kolem kostelů a bývalého kláštera. Z okolních míst do knihy zapracovali i informace o těchto obcích a místech: Milovice a zámek Bon Repos, Byšičky, Dvorce, Čihadla. Najdete tam i významné rodáky města.

Toliko z mé hlavy, užívejte léta ve zdraví a pohodě, ať s knihou či na výletě.

Jana Loudová

BAČALSKÝ DĚTSKÝ ZEMĚDĚLSKÝ ÚTULEK

Ne nelekejte se, nebudeme tu zřizovat žádný dětský domov ani mateřskou školku. Jen se přeneseme

nějakých 55 roků zpátky v čase. Do doby, kdy naše (pra)babičky byly čerstvými maminkami a stejně jako dnešní mámy řešily složitou otázku: jak skloubit zaměstnání s péčí o malé caparty. Pamatujete si na film Dovolena s Andělem, kde se mladičká Alena Vránová coby paní učitelka stará sama o skupinku asi tak 20 dětí, jejichž rodiče jsou na žních? Tak taková paní učitelka, světe div se, byla i tady na Bačalkách. Žiju tady už hodně dlouho a leccos jsem už o starých časech vyslechla, ale tahle informace je pro mě naprostou novinkou. Sháněla jsem staré fotky do kalendáře na rok 2018 a babička Miládka Nešněrová vystračila ze šuplíku fotku, na které je mladá pohledná žena se skupinkou dětí. No jen se na fotku hezky podívejte. Ano, ta fešanda je paní Nešněrová a kolem ní jste vy a vy a vaši kamarádi. Aby mohly ženy na Bačalkách pracovat na poli, zajistil jim národní výbor tzv. zemědělský útulek pro děti. Paní Nešněrová, tehdy mladá maminka od dvou dětí, absolvovala v Jičíně týdenní vzdělávací kurz, aby mohla vykonávat funkci pečovatelky/ošetřovatelky/učitelky/au pair. Bačalské a ličenské děti na rozdíl od těch z filmu měly svoji místnost ve škole, takže na ně nepršelo. Ale nemyslete si, že to fungovalo jako dnes, že rodiče vzali ráno auto a caparta odvezli do školky. Kde pak. Paní Nešněrová musela časně ráno vyjít bačalský kopeček až k horní zastávce. Tam jí maminky předaly svoje děti (se svačinou), Miládka další posbírala cestou, ličenské děti přivedla hromadně nějaká maminka. Celé dopoledne až do 11.00 hodin si děti hrály na zahradě před školou (pamatujete, jak ty dvě zahrádky rozdělené javorovou alejí byly krásné?) nebo ve třídě.

Pak je Miládka zase odvedla nahoru na Bačalky, kde si je mámy rozebraly, rychle jim uklohnily nějaký malý oběd (mezitím Miládka na kole chvátala domů ke svým dětem, aby je také nasýtila) a znovu „v hodinu“ hurá nahoru a nastalo totéž na druhou odpolední směnu. Kolem čtvrté páté odpolední, podle toho, jaké práce na poli právě probíhaly, Miládka naposledy sebrala celé hejno a odvedla ho naposledy nahoru na Bačalky k maminkám. Že to nebylo organizačně vůbec jednoduché, musí být snad každému jasné. A tak to bylo od jara do podzima několik let. Teď už vím, proč je ta Miládka v 87 letech pořád tak štíhlá a čiperná – to proto, že měla důkladnou průpravu z mládí☺. Určitě jí i teď po letech patří velký dík za to, že byla obětavou maminkou tolika dětem. A schválně, poznáte tu drobotinu na fotkách? V příštím čísle Vám přineseme rozluštění hádanky.

*Ve spolupráci s M. Nešněrovou
připravila P.Kaprasová*

ADOPCE NA DÁLKU

Že jste o tom ještě nikdy neslyšeli? Nebo nevěříte a považujete i toto, jako ostatně i ostatní nabídky, za podvod? Nedivím se, také jsem k tomu tak přistupovala. Jenže když jsem zachytila takovou lehkou a příjemnou prosbu o pomoc, opravdu byla jiná, nevtíravá, ne jako ty, co chodí neustále dopisem i se složenkou, rozhodla jsem se zareagovat. Psal se rok 2013 a dvě nadané děti – chlapec a děvče někde v Africe dokončovaly s úspěchem základku (už to byl tak trochu zázrak) a „nějaká“ organizace pro ně hledala sponzory, které žádala o „adopci na dálku“. Tak jsem se tenkrát rozhodla. Přispěl k tomu příběh mého přítele z Finska, který mi vyprávěl, že kdysi poslal nějakých 5 euro, za něž koupili malému chlapci z Afriky brýle. A stal se malý zázrak. Ten kluk se stal jedním z nejlepších žáků školy, protože konečně viděl na písmenka. Rozhodla jsem se taky pomoci a adoptovala jsem si touto cestou onu dívku. Její jméno jsem neuměla ani přečíst a dodnes nevím, jak se vyslovuje. Ale jedno ze čtyř jmen znělo povědomě – Janet. Janet žije jen se svou matkou, otec zemřel a má ještě 3 sourozence. Vlastně čtyři. Její maminka při cestě na trh s rybami, které se jim podaří občas nalovit, našla v křoví novorozence. Byl to zdravý chlapeček, a tak se ho ujala. Mohla si to dovolit. Žanet totiž žije ve školním internátě, má k dispozici vše, co k životu potřebuje a občas díky sponzorům doveze domů „přebytky“ z nákupů, které se ve škole dělají

v době před vánocemi nebo před prázdninami. Letos ale prý žádné nákupy nezbyly a tak mi Žanet psala, že 2 dny před vánocemi neměli doma co jíst. Dnes jsem obdržela ale jiný dopis. Bylo to vysvědčení, kterým mi dokázala, že úspěšně dokončila střední školu a že by ráda pokračovala ve studiu. Byla přijata na Kiriri Women's University of Science and Technology. Samozřejmě ji budu pomáhat dál – proto jsem si ji přece „adoptovala“. Navíc, když od ní chodí takové dopisy, v nichž vyjadřuje nejen neskutečný dík, obrovskou vděčnost, veliký příslib a závazek. Když onemocněla a díky zdravotnímu pojištění ode mne mohla téměř 3 měsíce strávit v nemocnici, omlouvala se, že se její prospěch zhoršil, že vše napraví, těmito slovy: „Cítila jsem se tak slabá, protože jsem nikdy nepřijala, aby v mém životě byl pořádek. Budu teď mnohem více studovat, už si nebudu chodit hrát s dětmi. Matko, ujišťuji vás, že nezklamu, většina spolužáků neuspěla v závěrečných testech, protože jejich zájem o studium nebyl vážný. Snažila jsem se pracovat i jako pomocník, abych ušetřila peníze potřebné k tomu, abych se připojila k dobré instituci, ale nebylo to snadné. Na studium to nestačí.“

Tou dobrou institucí myslí Centrum Narovinu, které letos oslaví 15 let své existence. Založily jej dvě kamarádky a v roce 2002 již usedlo do školních lavic v Keni prvních 100 dětí. Po 15 letech již Centrum Narovinu pomohlo více než 4 000 dětí, postavili školní jídelnu, dokončili ubytovnu pro sirotky, a tak vybudovali celý Ostrov Naděje.

Janet po dokončení „střední“ a s prvními dárky od nás

Absolventi školy se již starají o vlastní pekárnu, založili vlastní pěstírnu mořských plodů, začínají pěstovat vlastní potraviny. A všechny děti se při výuce také učí pěstovat potraviny, zpracovávat je a skladovat. Každý, z adoptivních rodičů, kteří Afriku a školu navštívili, nemohli odmítnout pozvání do skutečných rodin svých svěřenců a každý se svěří s neskutečnými zážitky. Shodují se v tom, že tito lidé vyžijí s 250 korunami na měsíc, že jsou nesmírně veselí, družní a přátelští a hlavně šťastní. To víte, že uvažují o tom se tam také jet podívat. Možná přiletí „naše“ Žanet na prázdniny k nám. Ale o tom, až zase jindy.

Alena Varhanová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V měsíci červnu a červenci slaví svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Doležalová Martina
Hájková Miloslava
Faiglová Zdeňka
Králová Lenka

Redakce Pramínku přeje všem hezkou oslavu svého výročí, radostný a naplněný život.

TENKRÁT NA ZÁPADĚ

Je název dalšího z koncertů 17. ročníku hudebního festivalu Foerstrovy dny - Libáňský hudební máj. Tentokrát do Libáně zavítá velmi početné hudební těleso – soubor **Virtuosi di Praga** a přinese velmi osobité podání hudby z filmů a televizních seriálů světových i našich skladatelů. Uslyšíme samozřejmě soundtrack z filmu Tenkrát na Západě (u nás známý v podání Věry Špinarové jako píseň Jednou se vrátíš), také Růžového pantera, Krkonošské pohádky, Schindlerův seznam, Volání divočiny a další. O průvodní slovo se postará **moderátorská hvězda Jiří Vejvoda**. Že nevíte kdy? **V neděli 10. září 2017 od 19.00 hodin v libáňském kulturním domě.** A pokud máte rádi dětské hlásky, už teď si zapište do diáře, že závěr festivalu patří libereckému **dětskému sboru Severáček, který vystoupí v libáňském kostele v sobotu 23. září 2017 od 15.00 hodin.** Kromě tradičních sborových skladeb zazní Dvořákovy Moravské dvojzpěvy, spirituály a závěr koncertu bude patřit „sestře v akci“ ☺. Je opravdu na co se těšit. Vstupenky budou v prodeji od půlky srpna v libáňské knihovně, příp. i u nás v úřadovně u paní Lucky Hlaváčkové nebo před představením.

Za o. p. s. Foerstrovy dny srdečně zvou P.Kaprasová a L.Hlaváčková

Pro ty, kdo se chystají v srpnu a září navštívit Český ráj, máme skvělou zprávu! **Od 3. srpna do 28. září 2017 se na zámku Hrubá Skála uskuteční výstava k výročí 670 let od korunovace Karla IV. českým králem.** Výstava připomene nejen samotnou korunovaci našeho nejvýznamnějšího panovníka, ale především fenomén **Českých korunovačních klenotů ve formě mistrovské repliky nejhodnotnějšího českého pokladu – na dosah a bez mnohahodinových front.**

Hravá výstava pro děti

podle stejnojmenné knihy komiksů Kláry Smolíkové a Honzy Smolíka

Viktorka a vesmírná dobrodružství

Galerie Na faře/Kostelní 141, Dolní Bousov/
Po, Pá 8 - 15.30; Út, St, Čt 8 - 18; So 9 - 12/
www.infocentrum.dolnibousov.cz/Vstup volný/

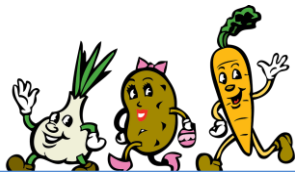
JEDEME NA VÝLET! JEDETE S NÁMI??? KAM???

Pevnost Dobrošov

Tentokrát bude náš výlet tak trochu víc mužská záležitost. Ale na své si na výletě, který se koná **v sobotu 9. září 2017**, přijdou i obdivovatelé šikovných lidských rukou; o nic ochuzeni nebudou ani mlsouni sladkých pokroutek s cizokrajným původem a suché nezůstane dokonce ani oko znalců a milovníků skvostné architektury. Hlavním cílem je ale **Dobrošov**.

Začátek září, kdy ještě (snad) nehrozí podzimní plískanice a sluníčko už nepálí tak intenzivně, je jako stvořený pro výlety. Září je také měsíc, kdy si více než kdy jindy připomínáme hrdinství naší prvorepublikové armády, která s upřímným odhodláním bránit svoji vlast obsadila po „Mnichovu“ železobetonové pevnosti vybudované v letech 1935-1938 v českém pohraničí, aby je záhy musela opustit a složit zbraně. Jednou z největších pevností s velmi sofistikovaně řešeným zázemím je pevnost Dobrošov nedaleko Náchoda. Nebudu zabíhat do detailů; s historií nás seznámí a celou pevnost provede nadšenec pan Švanda. Pokocháme se rovněž nádhernými výhledy na Orlické hory. Poté nás čeká zhruba 4 km putování pěšmo se zastávkou na úžasné rozhledně; také něco málo pod rozhlednou pomlsáme a vydáme se k cíli, kde se mnohým zatají dech nad krásou údolí řeky Metuje. Tam v místě, kterému jedno ze svých děl věnoval i Alois Jirásek a jež nese název Peklo, nás čeká opravdovský Ráj. **Přihlášky na výlet přijímáme teď hned na úřadě nebo zavolejte nebo napište mail, nejpozději však do 31.8.2017 do vyčerpání kapacity autobusu, tj. 45 osob.** Tak dejte vědět co nejdříve. A ještě jedna malá poznámka pod čarou: děti mají veškeré mlsání zdarma☺.

Pavla Kaprasová

BAČALSKÉ SELSKÉ TRHY 2017

Kupujte lidičky naše kytičky – medový perníček do srdce chodníček – nůžky, nože brousím - tak takové a další slogany uslyšíte, pokud se **v sobotu 19. srpna 2017 od 15.00 hodin** vypravíte k naší pivnici. Konají se tam totiž již po sedmé bačalské selské trhy.

A kdo že se chystá představit své vzácné zboží nebo služby? Na trhu za pivnicí U Bači to zavoní sladkými **koláčky a lívanci**; paní Žďánská z Kozodírek nás okouzlí svými pohádkovými **košíčky** vyrobenými z papírových ruliček; Věruška Nešněrová rozbálí krámkem s **kytičkami a skvostnými buchtami** se čtvero nádivkami; zručné ručky paní Loudové a Renči Folprechtové se blýsknou **šitými výrobky** – zástěrkami, polštářky; příslibeny jsou také **léčivé náramky a šperky** z drahých kamenů; doufejme, že v rytmu reggae bude šejkrem točit Šárka Pelantová, abychom mohli ochutnat „**sex on the beach**“; velice očekávány budou **příchovky** úspěšného chovatele **andulek a nutrií** z Lična – Dana Taranta; co vás čeká a nemine, vám z karet vyloží **pravá kartářka s černým kocourem za krkem**. No a pro pobavení našich nejmenších je připraveno veselé cvičení – **dětská zvířátková jóga**. Přineste si také brýle a všechno zlato, které doma máte – zdatný **cídič** vám vše vycídí svým zázračným přístrojem s elektrolytem do maximálního lesku. Zkrátka nepřijdou ani milovníci tzv. **blešáků**. Teď už jen, aby vyšlo počasí a abyste přišli. **Vítání jsou všichni, kdo si chtějí zahrát na trhovce i kupující, a to bez rizika EET.** A až už budeme všichni trochu zmožení prodáváním, nakupováním a konzumováním, jistě nám přijde vhod osvěžení, které nám přinese **RUMOVÁ AFÉRA** – naši dobří známí s housličkami, banjem a kytarami, v jejichž společnosti je příjemné posedět, zazpívat si a zavlnit se na parketu.

Toto číslo vychází 28. 7. 2017. Příští vydání Pramínku plánujeme na 15. 9. 2017.

Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Spolek Bačalský Pramínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239. Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.

Tento výtisk připravili: Varhanová Alena, Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slávek. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: Sl. Zeler. Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.

Roznášku zajišťují: S. Zeler, S. Hodboď, Z. Šátková. **S náměty a připomínkami** se obračejte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz, či vhod'te do schránky Pramínku u pivnice na Bačalkách nebo na plotě bývalého obecního úřadu u stanoviště kontejnerů na rozhraní obcí Bačalky-Lično. *Ve společenské kronice zveřejňujeme jména těch, kteří v daném měsíci oslaví „kulaté či půlkulaté“ výročí a těch, kteří jdou živostem již déle než 70 let. Pokud si nepřejete být uvedeni, sdělte to prosím redakci.*

Na tisk Pramínku přispěli: Bendovi 200Kč, p. Smetanová 300Kč, Hakenovi 300Kč, Bednářovi 400Kč, p. Šoltysová Blažena 500Kč, Opálení 200Kč, Šulcovi 200Kč, Hovorkovi 400Kč, p. Urbanová 200Kč.

Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítáme vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.